

Garabandal

Nieuwsbrief

Nr. 26 - nov. 2012 - Een uitgave van de Stichting Garabandal
Centrum Ned. J.P. Gouverneurln. 43 2171 ES Sassenheim.
E-mail: wim@garabandal.nl
Tel. 0252214191. www.garabandal.nl
Giro 1655361 t.n. v. W. Langeveld.
Secretaresse; M. Windmeijer

VOORWOORD

Beste Garabandal-vrienden,

De afgelopen tijd is in mij het besef gegroeid dat Garabandal op de eerste plaats de bedevaartplaats is voor de priesters en priester studenten.

“Ja, Zij wil dat de priesters komen”, zeiden de meisjes verschillende malen na één van hun visioenen (14 aug. 1961). Later herhaalden de zieneresjes dat opnieuw en betoonden een bijzondere voorkeur voor hen, zowel in hun gebeden als op de manier waarop zij de priesters tegemoet kwamen die hen kwamen bezoeken.

Conchita bevestigde later de voorkeur van de H. Maagd voor de priesters. “Tijdens iedere verschijning bemerkte wij dat de H. Maagd met speciale, zeer grote liefde over priesters sprak, en dat werkte zo aanstekelijk, dat priesters voor ons ook de meest beminde personen werden.”

Pater Luis Andreu, Gij die het Grote Wonder bij de pijnbomen hebt mogen aanschouwen op 8 aug. 1961 en de diepste zín van de H. Eucharistie hebt mogen doorgroonden, sta en bemoedig de priesters van deze tijd bij. Moge zij tijdens hun bezoek aan Garabandal, de moederlijke zorg en inspiratie van Maria voor haar priesterzonen in ruime mate ervaren. Amen.

Vele priesters in deze turbulente tijd van grote vijandigheid tegenover over de kerk, de enorme invloed van de moderne wetenschappen, de gezagsondermijning van de kerk door de pedo-schandalen enz., de burnout van overbelaste priesters die met weinigen de zielzorg in stand moeten houden, is het zeer noodzakelijk dat zij in de stilte en afzondering Gods nabijheid mogen ervaren en

daar weer hun geestelijke accu kunnen opladen.

Het grote en stralende voorbeeld is hun medebroeder in het priesterschap, pater Luis Maria Andreu die op 8 aug, 1961 bij de pijnbomen in een visioen het toekomstige Grote Wonder mocht aanschouwen.

In 1980 vertelde Conchita, één van de zieneressen aan Dr. J. Dominguez, een arts die een ziekenhuis in New York runde, dat in bijna iedere verschijning van Maria vroeg om voor de priesters te bidden. Aan Loli vroeg zij om haar leven te offeren voor de priesters.

De zieneresjes verkregen ook de bovennatuurlijke gave om personen die in burgerkleding Garabandal bezochten, te herkennen als priester.

Het bisdom Santander heeft jarenlang priesters ontmoedigd om Garabandal te bezoeken. Dat was zeker tegen de wens van de Moeder Gods.

Gelukkig is alles ten goede gekeerd. Zij mogen nu in Garabandal de H. Eucharistie vieren, in concelebratie met de dorpspastoor Don Rolando, of andere medebroeders in het priesterschap.

Het verbod is opgeheven om openlijk tijdens de preek over de Verschijningen en Boodschappen te preken.

Garabandal heeft nu ook haar eigen site,

<http://www.garabandalparroquia.com>

met stilzwijgende goedkeuring van het bisdom.

Helaas is Garabandal slecht te bereiken.

Ik heb de Moeder Gods gevraagd dat priester en priesterstudenten op een vrij eenvoudige wijze Garabandal kunnen bezoeken. Wie weet zijn er mensen in Nederland die regelmatig op Santander vliegen met een privé of zaken vliegtuig.

De Stichting zal nader gaan informeren op Schiphol of vliegveld Rotterdam. Gaarne uw gebed om priesterroepingen.

Wim Langeveld. Allerheiligen 2012

De Boodschappen van Garabandal

18 Oktober 1961 -

Deze Boodschap bevestigde dat het belangrijk is veel offers te brengen en boete te doen en vaak het **H. Sacrament** te bezoeken. Als eerste punt werd gezegd dat de mensen goed moesten leven en als ze dat niet deden, zouden ze daarvoor een zware straf over zich afroepen. Er werd gewaarschuwd dat de beker steeds voller raakte en dat, wanneer de mensen niet veranderden deze straf niet meer te vermijden is.

18 Juni 1965 -

Bij monde van de H. Michaël klaagde O.L.Vrouw dat haar eerste boodschap niet serieus genomen was en zij waarschuwde dat dit haar laatste Boodschap zou zijn. Ze zei dat de beker die eerst steeds voller raakte, nu aan het overlopen was. Zij deelde mede, dat veel priesters, bisschoppen en kardinalen op de weg van het verloren gingen en vele gelovigen met zich meenamen.

Zij betreurde het dat steeds **minder** belang werd gehecht aan de **H. Eucharistie**.

Ze zei dat we Gods toorn door onze inspanningen van ons af zouden wenden als we in oprechtheid er om vroegen, onze verzoeken zouden worden ingewilligd.

Haar laatste woorden waren een aansporing om meer offers te brengen en het **lijden van Jezus te overwegen**.

Door Christel Hoffman

Begin augustus mocht ik een tweede bezoek brengen aan Garabandal. Eerder was ik er begin vorig jaar, in mei 2011, en eenmaal daar geweest, moest ik weer terug. Dat werd al binnen één jaar. Mijn recentste bezoek bood een mooie gelegenheid om in Garabandal op 5 augustus de verjaardag van Maria te vieren en de prachtige omgeving verder te verkennen.

(Voor een kritische benadering voor deze datum, zie: <http://incaelo.wordpress.com/translations/het-probleem-medjugorje>. Wim L.)

Garabandal is pas enkele jaren geleden op mijn pad gekomen. In de Boodschappen van het Ware Leven In God (True Life In God) – die mijn persoonlijke relatie met God herstelden en die mij de buitengewoon grote waarde van het geloof en de Heilige Sacramenten van de Rooms-katholieke Kerk deden beseffen en mij er in opvoedden – las ik over Garabandal. In meerdere TLIG-boodschappen bevestigt God dat de Boodschappen van Garabandal authentiek zijn en het vervolg zijn op de Boodschappen in Fatima.

Renovatie en onderhoud

Tijdens mijn eerste bezoek was het vanwege de renovatie niet

mogelijk om het kerkje te bezoeken. De renovatie was nu ‘volbracht’. Ook al heb ik de oorspronkelijke situatie van het kerkje van voor 2011 niet gekend, je kon duidelijk zien dat ze erg hun best gedaan hadden en dat de renovatie deskundig is uitgevoerd. Ze hebben er echt iets moois van gemaakt.

Het hoofdaltaar is prachtig. Boven het Tabernakel, met op de voorzijde een pelikaan, staat een beeld van de H. Sebastiaan. Links van het Tabernakel een beeld van de H. Franciscus en rechts een beeld van de H. Jozef, beiden met het kindje Jezus. Meer naar boven een priester met een monstrans met het Allerheiligste en helemaal boven aan het allesziende oog van JAHWEH. Aan de zijkanten van het hoofdaltaar twee prachtige beelden: een beeld van het Heilig Hart van Jezus en een beeld van het Onbevleete Hart van Maria. Ook op andere plekken in het kerkje zijn beelden van Maria, een beeld van de H. Michaël en een beeld van de H. Theresia van Lisieux.

Ook viel het op dat de huizen in Garabandal steeds meer een goed onderhouden geheel vormen, met behoud van het idyllische karakter van een bergdorpje, een karakter waaraan de oorspronkelijke dorpsbewoners nog hun bijdrage kunnen leveren.

Hartelijke bewoners, bezoekers van heinde en ver

Het was heerlijk om er weer te zijn! De dorpsbewoners zijn en blijven hartelijk en open om te ontmoeten. Het blijft natuurlijk een vreemde situatie, al die mensen die van heinde en ver naar zo'n dorpje komen om de verschijningsplek te bezoeken en die van de waarschuwingen hebben gehoord.

Het communiceren met de dorpsbewoners ging met handen en voeten want mijn Spaans en hun Engels is heel beperkt. Maar de beperktheden van beide kanten en het handen- en voetenwerk leiden er ook toe dat het ijs steeds snel gebroken was en dat we met vriendelijke welwillendheid er toch uitkwamen.

Op de dag van aankomst hoorde ik het kerkkoor druk repeteren in de gemeenschapszaal (die vorig jaar dienst deed als kerk) en de daarop volgende dagen in het gerenoveerde kerkje. Op zondag 5 augustus, de verjaardag van Maria, wist het kerkkoor de Heilige Mis prachtig muzikaal op te luisteren en eerbetoon aan God te brengen, en iedereen, ‘het volk’, zong uit volle borst mee. Op zondag 5 augustus en maandag 6 augustus, het hoogfeest van de Gedaanteverandering van de Heer, waren er bezoekers uit Amerika, Duitsland, veel mensen uit Spanje zelf (!), uit Martinique en natuurlijk uit Nederland (ondergetekende).

De Pines, de Camino Rosario, nieuwe loten

Het bidden bij de Pines en het bidden van de Kruisweg bij het naar boven, hebben iets buitengewoon rustgevends. De Pines zijn een centrale plek van rust en heiligheid, waar je heerlijk kan mediteren en genieten van de ruisende, welhaast sprekende wind door de Pines. De Camino rosa rio, beginnend ter hoogte van de Pines, was vorig jaar al gereed. Alle geheimen van de H. Rozenkrans kunnen langs dit pad worden gebeden. Het is op de Camino rosa rio wel af en toe goed uitkijken geblazen, gezien de ondergrondse bronnen in de berg die bij regenval steeds aanzwellen en steengruis verplaatsen.

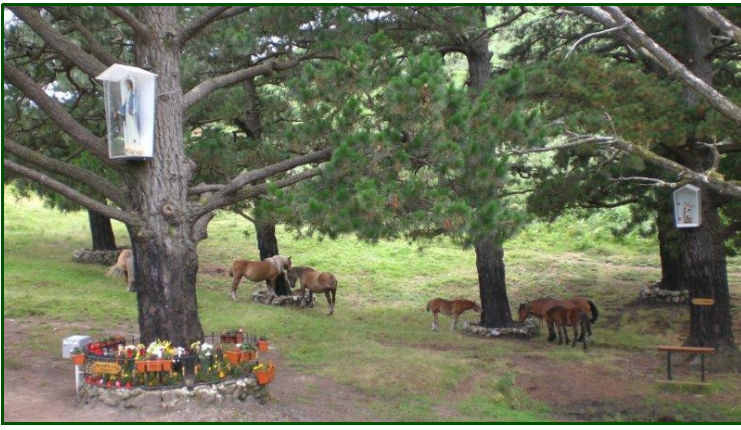
Zoals u weet zijn twee Pines enkele jaren geleden door bliksem getroffen. Eentje zo zwaar dat er geen groei van groen meer is, de ander doet het nog redelijk, al is één zijde van deze boom flink beschadigd. Het was mooi om te zien dat in de grond bij de dode Pines – zo'n 20

centimeters vanaf de stam - een kleine, groene loot aan het groeien is. Een loot van nog maar hooguit 3-4 centimeters. Ook bij het paadje richting het beeld van pater Pio, is een nieuwe loot aan het groeien, nu zo'n 10 centimeter hoog. Laten we bidden dat de groei zich ongemoeid kan voortzetten en dat de nieuwe, groene loten bijvoorbeeld niet als souvenir meegenomen worden.

Paarden

Op één van de avonden dat ik bij de Pines aan het bidden was, kwamen er ineens paarden, die op de berg rondom aan het grazen waren, naar de Pines gegaloppeerd. Het was rondom etenstijd, mensen zaten dus aan tafel, en ik mocht in mijn eentje van dit tafereel genieten. Eerst waren er vijf, toen zeven en uiteindelijk waren er negen. Negen paarden die tussen de negen Pines rondliepen en graasden, dat was een apart tafereel. Het zijn, dacht ik, de paarden van de eigenaar van Posado Miquel. Nagenoeg allemaal merries, op een enkel hengstveulen na, die natuurlijk straks van de kudde wordt gescheiden als ie te groot wordt. De paarden zijn dol op de bloemen die rondom de Pine bij Maria zijn geplaatst.

de omgeving liggen er heel goed bij. Dus wat de infrastructuur betreft is Garabandal 'er klaar voor'. Maria heeft ooit tot Conchita gezegd

dat wanneer het communisme terugkeert en de wegen naar Garabandal gereed zijn, de Waarschuwing nabij is. Het communisme schijnt in de Oostbloklanden weer flink terrein te winnen. De werkeloosheid in Europa - zeker nu al in Spanje - neemt gestaag toe. Het communisme biedt een schijnbare zekerheid, maar ontnemt de mens de vrijheid en het bestuur die hij van God gekregen heeft (Genesis). Het is alom bekend dat het communisme en extreem rechts weelderig groeien bij economisch moeilijke en onzekere tijden.

Hoe dan ook, alleen God de Vader weet en bepaalt wanneer de Waarschuwing komt! Menselijke voorspellingen en berekeningen zijn onjuist, in meerdere opzichten, we dienen ons er niet mee bezig te houden.

Omgeving Garabandal

Wanneer u hiertoe in de gelegenheid bent om bijvoorbeeld met de auto de omgeving te verkennen, laat dit niet na. De omgeving van Garabandal en de provincie

Cantabrië, is werkelijk prachtig. Garabandal ligt in het gebied van de Picos de Europa (letterlijk: pieken van Europa), een bergketen zo'n 20 kilometer ten zuiden van de Spaanse noordkust. Diverse bezienswaardige plaatsen liggen in een straal van 50 kilometer vanaf Garabandal, bijvoorbeeld: Vincente de la Barquera, een idyllisch havenplaatsje met de oude kerk 'Santa María de los Ángeles'. De plaatsen Potes en Santo Toribio, liggen in het berggedeelte. Langs een slinger weg door de bergen wordt u er naar toe gevoerd. In Santo Toribio is een klooster waar een deel van het Kruis van Jezus bewaard wordt. Het plaatsje Covadonga is een Maria-bedevoortsoord. In de slag bij Covadonga versloeg koning Pelayo in 722 de Moren, waarmee de Reconquista begon.

De plaatsen Potes en Vicente de la Barquera zijn toeristische stadjes waar je een beetje kunt 'rondbanjeren' en op een terras kunt zitten. Een uitspraak van een priester die ik graag aanhaal, luidt: *"Een bedevaart is bidden op je knieën en samen een biertje drinken op het terras."* Oftewel: op een bedevaart gaat het spirituele gepaard met het gezellige, onderlinge samenzijn. Lourdes (Frankrijk) ligt niet zo ver van Bilbao, maar vanuit Garabandal ben je toch aardig wat uren onderweg.

Volgend jaar wil ik graag opnieuw naar Garabandal, zo het God belieft.

Hartelijke groet,
Christel Hoffman. Amsterdam □

In de boom rechts achter de verschijningsboom van Maria hangt nu trouwens ook een kastje met een beeld van de H. Michaël. Het zag er allemaal tiptop uit, ook in het dorp, men had zich goed voorbereid op de komende Mariadagen.

De Boodschappen en de Waarschuwing

In de Boodschappen van Garabandal wordt nadrukkelijk door Maria opgeroepen om een "Waar leven in God" te leven, met en door de Heilige Sacramenten van de Kerk. De Allerheiligste Eucharistie staat centraal in de Boodschappen van Maria in Garabandal zoals de Heilige Eucharistie ook het Hart van de Kerk is. Deze krachtige oproep (en waarschuwing) weerklinkt trouwens ook heel krachtig in de Boodschappen van het Ware Leven In God, als ook in de Boodschappen van de Vrouwe van Alle Volkeren in Amsterdam, de stad van het Eucharistisch Mirakel. In deze laatste Boodschappen heeft Maria meerdere malen aangegeven hoe belangrijk het is om tot eenheid in de Ware, Heilige Geest te komen, tot het brengen van alle volkeren tot één Gemeenschap en het brengen van alle volkeren tot de H. Sacramenten van de Kerk en het Ware Christelijke Leven. Bovendien heeft Maria benadrukt dat alle volkeren bij het Dagelijks Wonder (de H. Eucharistie) gebracht moeten worden, en dat het Dagelijks Offer weer midden in deze verworpen wereld moet komen. Het huidig verval van de Kerk en de grote geloofsafval van onze generatie is schrikbarend. Hoe belangrijk is het niet om veel voor de bekering van de mensheid te bidden, om God desnoods met onze smeeksmeden hiervoor 'lastig te vallen'. De teloorgang van de huidige generatie en de Kerk is door onszelf niet meer om te keren of te herstellen, enkel door het ingrijpen van God zullen we weer op het juiste pad gezet kunnen worden.

Hoop

Er is ook hoop, want God is Hoop. Niet alleen zijn er bij de Pines nieuwe, groene loten, maar ook op veel plekken in de wereld is er nieuw groen, werken mensen hard en met ijver aan de heropbouw van Gods Kerk. Maar bovenal zijn de hoeveelheid aan Genaden die God de laatste decennia over ons uitstort bijna niet meer te tellen. Er zijn wereldwijd vele, vele Maria verschijningen en ook de hernieuwde Devotie tot het Heilig Hart van Jezus (reeds voorzegt door de H. Birgitta van Zweden) schenkt ons in deze tijd ongekende Genaden. Ook de op komst zijnde Waarschuwing en het Grote Wonder zelf, hoe schrikbarend en krachtig deze ook mogen zijn vanwege de zuivering door vuur die we moeten ondergaan, zijn zeer genadevolle beloften van God die Hij ons schenkt. De Waarschuwing en het Grote Wonder vloeien voort uit Zijn Liefde en Barmhartigheid voor ons en om ons te redden voor Gods Gerechtigheid, die onstuitbaar op ons zal neerkomen – de Goddelijke Zuivering - als we niet naar Hem zullen luisteren en niet tot Hem terugkeren. De genaden van Garabandal zullen herleven en God zal er voor zorg dragen dat Zijn Genaden van Garabandal geëerd zullen worden.

Garabandal 'is er klaar voor'

De wegen naar en van Garabandal zijn helemaal gereed en 'gloedje nieuw'. Vorig jaar werd er nog druk aan gewerkt. Ook alle wegen in

Pater Luis Maria Andreu. z.g.

Eén van de mensen die het Grote Wonder in een visioen al gezien hebben was pater Luis Maria Andreu s.j. Pater Luis werd op 3 juli 1923 in Bilbao geboren. Hij kwam uit een vurig katholiek gezin. Van de 6 broers werden er drie missionaris bij de orde van de Jezuïeten.

Ook Luis gaf gehoor aan de stem van de Heer en trad in dezelfde orde als zijn broers.

Op 13 juli 1955 werd hij in het Jezuïeten-seminarie in Oña (Nrd. Spanje) tot priester gewijd. Daar doceerde hij theologie. Daarvoor had hij gestudeerd in Innsbruck, Rome, Genève en Parijs. Was hoogbegaafd en beheerste diverse talen, als Duits, Engels, Frans, Italiaans, Latijn, Grieks.

Op 8 Aug. 1961 kwam hij voor de tweede maal in Garabandal om nog eens de extasen van de zienersjes te bestuderen. Hij reed mee met de auto van ene heer M. Rafaël Fontenada Ruplicado, ooggetuige van de laatste uren van pater Luis. Deze reis viel ook samen met die van P. Royo Marin, een Spaanse dominicaan en een befaamd theoloog.

Op deze dag ontmoette pater Luis Don Valentin Marichalar, pastoor van Cosio en Garabandal. Don Valentin was heel gelukkig om pater Luis te zien. En zei tegen hem: *"Je komt op het juiste moment, want vandaag moet ik naar Torrelavega. Ik zal je de sleutels van de kerk geven, en vertrouw je de zorg voor de parochie gedurende mijn afwezigheid aan je toe."*

Pater Luis scheen hierover zeer verheugd en grapjes makend zei hij tegen Rafael Fontaneda: *"Kom, laten wij gaan, vanaf nu ben ik pastoor van Garabandal."*

Het was duidelijk dat dit een eer en een privilege voor hem was. Dhr. Fontaneda was er zeker van dat pater Luis vanaf zijn eerste bezoek buitengewoon geïnteresseerd was in alles wat Garabandal betrof, alhoewel hij zijn mening niet naar buiten had gebracht. De pater sprak over visioenen in het algemeen over hun vormen en types, het belang van psychologische studies om tot een gepast oordeel te komen wat betreft deze opmerkelijke gebeurtenissen. Men had opgemerkt dat hij een grote interesse aan de dag legde aangaande dit onderwerp. Als waarnemend pastoor luidde hij de klok voor de H. Mis. Alhoewel het een werkdag was kwamen er veel mensen, zowel

vreemden als dorpsbewoners. Ongeveer 20 mensen, waaronder, Conchita, Jacinta en Loli, ontvingen de H. Communie.

Pater Luis Andreu droeg zoals altijd met grote godsvrucht de H. Mis op. Maar toch onderscheidde zich die Mis van de andere, volgens de getuigenis van verschillende mensen. Eerst schreef men het feit toe aan de aanwezigheid van de meisjes. Achteraf bleek het in verband te staan met de laatste Mis van pater Luis, een omstandigheid die men intuïtief kon aanvoelen.

Sommigen gaan terug op het kleine voorval tijdens de Mis: de wijn ampul was leeg, zodat Pater Luis aan zijn misdienaar moest vragen om wijn te gaan tappen in een naburig huis; natuurlijk vreesde men dat de wijn niet zou kunnen opgedragen worden. Ook Pater Luis was bevreesd, maar hervatte zich, sloot de ogen, vouwde de handen samen, en na enkele ogenblikken van gebed, maakte hij een bevestigend gebaar met het hoofd en vervolgde de Mis. Dit alles, samen met de verschijningen van de vorige dag en de andere die men met vertrouwen verwachtte zou een beslissende invloed kunnen gehad hebben op de toewijding en de collectieve godsvrucht van dit misoffer. In ieder geval werd er door het publiek bij het uitgaan van de mis, commentaar uitgebracht over de stilte, de vroomheid en de godsdienstige ontroering, die de priester en de misdienaars in een intieme gemeenschap vóór het altaar had verenigd.

Pater Luis observeert de extasen van de meisjes bij de pijnbomen

In de loop van de ochtend hadden de kinderen een extase. Pater Luis bevond zich dicht bij hen; en zoals hij vorige malen had gedaan, noteerde hij ook nu al wat de kinderen deden en zeiden. Gedurende de extase scheen hij zelf mede verzonken te zijn. Stille tranen gleden hem zacht langs de wangen. Men zag, dat hij zich in aanwezigheid voelde van buitengewone gebeurtenissen. Toen men de volgende dag over de zichtbare ontroering sprak met zijn broer,

pater Ramon Andreu, scheen deze zeer verwonderd. Hij wist niet dat zijn broer zo gevoelig was. Nooit had hij hem zien wenen.

De avond van diezelfde dag begaven de kinderen zich naar de pijnbomen. Zij waren weer in extase; zij klommen erheen en keerden er van terug met een ongehoorde snelheid. Terwijl zij bij de pijnbomen waren onderzocht de pater hen met de grootste belangstelling en nauwkeurigheid. Hij wilde het kleinste detail niet over het hoofd zien. Zeer vlug echter werd hij door emotie zodanig overweldigd dat hij tot viermaal toe uitriep: "Milagro! Milagro! Milagro! Milagro!" (wonder)

Conchita schrijft in haar **Dagboek** daarover het volgende:

Op zekere dag (8 aug. 1961) hadden wij alle vier een verschijning: Loli, Jacinta, Maria Cruz en ik. Er was veel volk opgekomen, o.a. pater Luis Maria Andreu, een seminarist, Andres Pardo, en pater Royo Marin, een dominicaan. Het was nacht toen de H. Maagd ons verscheen. Na de rozenkrans vielen wij alle vier in extase en klommen zo op naar de pijnbomen. Pater was ons gevolgd en toen hij bij de pijnbomen kwam, riep hij: "Mirakel, mirakel, terwijl hij de blik omhoog gevestigd hield. We zagen hem goed, toch zien wij nooit iemand tijdens de verschijning, buiten O.L. Vrouw, pater Luis zagen we wel en de H. Maagd zei ons dat hij haar en ook het wonder zag. De mensen zeggen, dat wij toen het Credo opgezegd hebben. Het was de eerste keer dat de H. Maagd het ons leerde bidden. Enz."

Terwijl de meisjes in extase de berg afdaalden in de richting van het dorp, zeiden zij dat zij zich naar de kerk begaven; Intussen ging hun gesprek met de H. Maagd voort. Was de bestijging al vlug gegaan: het afdalen tussen de rotsblokken ging helemaal in een duizelingwekkende vaart. P. Royo Martin

raadde de toeschouwers aan zich vlug naar de kerk te begeven; want zei hij; "die kinderen schijnen vleugels aan hun voeten te hebben!"

Na deze afdaling verklaarde P. Royo Martin: "Ik ben niet onfeilbaar, maar wel ben ik deskundige in deze zaken. Ik verklaar, dat het visioen der kinderen echt is. Ik heb vier tekenen waargenomen, die elke twijfel uitsluiten."

Toen alles teneinde was, gingen sommigen te voet van San Sébastian naar Cosio, anderen gingen met de jeep. Beleefdheidshalve stond men erop dat pater Luis instapte in de jeep.

Hij scheen buitengewoon gelukkig te zijn. Allen trouwens in de jeep voelden zich opgetogen. Herhaaldelijk gaf pater Luis uiting aan zijn vreugde en aan zijn overtuiging, dat alles wat de kinderen vertelden, waar was.

Te Cosio aangekomen nam men plaats in de verschillende wagens.

Padre Luis verkoos bij de familie Fontenada Ruplicado in te stappen. Padre Luis nam plaats naast de chauffeur, José Salceda. Onder de rit getuigde hij van wat hij gezien had De familie Fontenada en de chauffeur waren getroffen door de grote, intense vreugde van de Jezuïet.

Men zag, dat hij absoluut zeker was van de zaak

Hij sprak zonder overhaasting, en herhaalde telkens maar:

"Wat ben ik tevreden. Ik ben overgelukkig! Wat heeft de H. Maagd mij een prachtig cadeau gegeven! Er kan niet de minste twijfel bestaan over de waarheid van hetgeen de meisjes zeggen. Het is waar!"

Tijdens het verdere verloop van de reis vroeg men hem of hij niet even wilde slapen. Dit deed hij ook, een uur ongeveer.

Hij ontwaakte, even voordat men Reinosa bereikte, en zei: "Wat heb ik toch vast geslapen. Ik voel me uitstekend, helemaal niet meer moe."

Intussen had iedereen slaap, want het was al vier uur in de ochtend.

Men had even stil gehouden bij een fontein om er te drinken. Padre Luis vroeg aan de chauffeur of hij al gedronken had, waarop deze antwoordde, dat hij zijn ogen had laten drinken, want die hadden de meeste 'dorst'. Verder rijdend, begon pater Luis weer te herhalen: **"Ik ben overgelukkig, en erg blij. Wat een geschenk toch van Maria! Wat een voorrecht, zo'n Moeder te hebben in de hemel. We moeten geen angst hebben voor het bovennatuurlijk leven. We moeten omgaan met de H. Maagd als de kinderen. Die hebben ons het voorbeeld gegeven. Ik heb niet meer de geringste twijfel over hun visioenen. Het is de gelukkigste dag van mijn leven."**

Na deze woorden hield hij op met spreken. De heer Fontenada stelde hem een vraag waarop hij niet antwoordde. "Pater, vroeg hij, is er iets?" Men dacht dat hij misselijk werd. Hij antwoordde: "Neen, niets, ik heb slaap." Hij boog zijn hoofd voorover en men hoorde iets als een lichte hik. José Salceda keerde zich naar hem toe, en zag dat de ogen helemaal gedraaid waren. "De Padre is er erg slecht aan toe," zei hij. Zijn vrouw voelde de pols. Deze klopte niet meer en verzocht daarom te stoppen. In Reinosa was een ziekenhuis. Men dacht nog altijd dat het een kleine misselijkheid was en men zei: "Maak U maar niet ongerust, pater, het is niet erg, het is zo weer over."

Mevr. Fontenada drong echter aan pater Luis naar de kliniek te brengen

Bij de kliniek aangekomen werd onmiddellijk aangebeld. Een verpleegster kwam en zag meteen dat de pater al dood was. Mevr. Fontenada antwoordde dat het onmogelijk was en dat men nog hulp moest halen. De verpleegster gaf een inspuiting, terwijl José een priester en een dokter haalde. De laatste was er in tien minuten. Deze kon niet anders dan de dood vaststellen.

Pater Luis was 36 jaar oud geworden. Hij hield van wandelen en van handbal. Zover men weet genoot hij een uitstekende

gezondheid. Toen de eerste schok voorbij was werd de broer van pater Luis, pater Ramon Andreu getelefoneerd. In de loop van de ochtend arriveerde de pater.

Onophoudelijk moest men vertellen en herhalen wat er gebeurd was.

Hoe verschrikkelijk het ook voor de betrokkenen was, toch voelde men naast droefheid ook een bijzondere vrede en een sereen gevoel dat men moeilijk onder woorden kon brengen.

Het enige antwoord wat de betrokkenen konden geven op de vraag: "Waarom is de pater gestorven?" was: "Hij is aan zijn vreugde bezweken."

Enige dagen later werd pater Luis Andreu begraven op het kerkhof van het seminarie in Oña (Nrd. Spanje.)

In 1976 werd het seminarie in Oña, opgeheven. De stoffelijke resten van pater Luis met die van zijn overleden medebroeders werden opgegraven en bijgezet in een mausoleum van het kerkhof van het Jezuïeten klooster in Loyola, Baskenland

Pater Luis spreekt met de zieneresjes

Enige dagen later na de dood van pater Luis verscheen Maria weer aan de kinderen en vertelde hen dat ze pater Luis zouden spreken op 15 Augustus, Feest van O. L. Vrouw Hemelvaart.

Op die dag waren er veel toeristen gekomen, die zich eens wilden amuseren. Maar omdat zij daarbij zoveel ergernis gaven, is pater Luis niet gekomen.

In het vroege morgen van de 15de Augustus om vier uur de morgen, het tijdstip dat pater Luis overleed, verscheen Maria

bij Conchita in de keuken en zei: "Je hoeft de pater vandaag niet meer te verwachten, hij zal morgen komen." Op zestien augustus s avonds om acht uur verscheen Maria aan al de vier meisjes. Zij glimlachte zeer, zeer lief en zei: "Nu zal pater Luis komen en met jullie spreken." Onmiddellijk was hij er. Volgens de meisjes, zagen zij hem niet maar hoorden zij hem spreken en hij had dezelfde stem als op aarde. De stem scheen te komen **uit een licht als dat van de zon, met de stralen naar beneden gericht.** Hij riep de meisjes één voor één. Conchita schrijft in haar dagboek het volgende daarover: "Wij hoorden hem, maar zagen hem niet. Zijn stem klonk hetzelfde als toen hij nog op aarde leefde. Hij sprak een hele tijd met ons en gaf ons raad." Hij zei ook sommige dingen voor zijn broer, pater Ramon Maria Andreu.

Hoe pater Luis zijn eigen begrafenis beschreef. "Hij leerde ons bidden in het Grieks en enkele woorden zeggen in het Frans, het Duits en het Engels." Niet zozeer de uitgesproken woorden hebben belang, maar wel de manier om de meisjes te verbeteren wanneer zij deze slecht uitspraken, totdat zij een correcte uitspraak bekwamen. "Plotseling hoorden wij zijn stem niet meer, maar we zagen de H. Maagd terug. Ze is niet lang gebleven. Spoedig was ook zij verdwenen."

Later sprak pater Luis nog zesmaal met de meisjes.

Bij één van die hemelse gesprekken was pater Ramon Andreu aanwezig. Hij was stom verbaasd te horen hoe pater Luis zijn eigen begrafenis beschreef aan de kinderen in extase. De

kinderen beschreven de begrafenis in de kleinste details, waarbij pater Ramon zelf aanwezig, getuige was geweest. Ook de speciale rituelen welke waren gebruikt bij het begraven van een priester. Om bepaalde redenen was men afgeweken van bepaalde gebruiken. B.v. de bonnet van pater Luis was niet op

.....En de kelk was niet in zijn handen gelegd. Enz.

zijn hoofd geplaatst. En de kelk was niet in zijn handen gelegd, maar geplaatst naast het Crucifix, De kinderen vertelden ook waarom dit gedaan was.

Pater Ramon gaf ook nog enige interessante details over verschillende talen welke pater Luis aan de kinderen leerde. Persoonlijk hoorde hij hoe Conchita van pater Luis leerde het Wees Gegroet te bidden in het Grieks. Het is zeer interessant hierbij op te merken dat het Grieks de officiële kerk-taal is van de Orthodoxe Kerken, zoals dat in de Katholieke Kerk het Latijn is. En tot de dag van vandaag kan Conchita nog steeds het Wees Gegroet in het Grieks bidden.

Ook vertelden kinderen enige persoonlijke dingen aan pater Ramon, welke hij en zijn broer Luis alleen wisten. De overleden

Zijn laatste rustplaats in Loyola

Jezuiet gaf een kleine boodschap aan de zienersjes voor zijn broer. In deze boodschap bemoedigde hij Ramon aan door te gaan als uit eerste hand waarnemer en getuige te zijn van de gebeurtenissen van Garabandal.

Spoorde hem aan om de bisschop te blijven gehoorzamen, en adviseerde hem ook aan om een groter persoonlijke ascese te beoefenen

Ook leerde pater Luis de meisjes hun naam in het Frans te schrijven. "Loli, Marie des Doleus; Maria Cruz -Marie Choix; Jacinta -Jacinthe; Conchita -Maria-Conception "

Bij één der verschijningen van de H. Maagd, vroegen de meisjes Haar waar pater Luis was: zij glimlachte..... en de meisjes reageerden: "Waarom wilt ge het ons niet zeggen, omdat wij het reeds weten! "

Om dit hoofdstuk over pater Luis te eindigen heeft Maria tegen Conchita op 18 Juli 1964 gezegd, dat de dag na het Grote Wonder het lichaam van Pater Luis Andreu gaaf en onbedorven zal worden terug gevonden.

De volledige heropbouw van pater Luis zijn lichaam verbindt hem op een mysterieuze manier met zekere profetische teksten van het oude en nieuwe testament Bij Ezekiel 37:1-14 lezen wij o.m.: "En hij sprak tot mij: Gij moet over deze beenderen profeteren en zeggen; waarachtig, Ik ga een geest in u brengen, opdat gij weer levend wordt. Ik zal u spieren

opleggen, vlees over u laten groeien, een huid over heen trekken, en een geest in u storten, opdat gij levend wordt. Zo zult gij erkennen dat Ik Jahweh ben. Enz"

En bij Mattheus 27:51-52: "en zie, het voorhangsel van de tempel scheurde in tweeën van boven tot onder; de aarde beefde, en de steenrotsen spleten vaneen; de graven gingen open, en vele lichamen van ontslapen heiligen verzezen.

53 ze verlieten de graven, kwamen na zijn opstanding in de heilige stad, en verschenen aan velen. Enz."

Om terug te keren bij pater Luis: dat wil niet zeggen dat hij van de dood zal opstaan. Maar het absolute ongekende karakter van het wonder zal liggen in het zeer unieke herstel van zijn lichaam, wat Conchita in sept.1965 nog eens nadrukkelijk heeft gezegd; "Pater Luis zal gevonden worden, precies zoals hij was ten tijde van zijn begrafenis geheel in zijn oude staat. Echt en verduurzaamd. Beter gezegd:" onbedorven!"

Het gevolg van deze verrassende gebeurtenis was dat de moeder van de gebroeders Andreu, intrad bij de zusters van Maria Visitatie (vrouwelijke tak van orde van de Salesianen) in de Basken stad San Sébastian. (Convento de La Visitacion Salesas)

Op 19 april 1962 werd zij als Salesiaanse kloosterlinge gekleed. Aldus verwezenlijkte zij een verlangen en een besluit, dat zij in overleg met haar zoon Luis ongeveer tien dagen voor zijn dood genomen had.

Ze koos de kloosternaam, Luisa Maria, verwijzend naar de naam van haar zoon. De keuze om bij de Visitandinnen in te treden verbindt zich mogelijk met de bijzondere devotie welke pater Luis had

voor het mysterie van Maria Visitatie.

Op de laatste dag van de Mariamaand gedenkt de Kerk het bezoek dat de heilige Maagd Maria bracht aan haar nicht Elisabeth. Het is de evangelist Lucas die het verhaal van deze 'visitatie' heeft opgetekend. Deze beroemde bijbelpassage (Lc. 1: 39-56) is veelvuldig door kunstenaars verbeeld.

(Maria verscheen voor de 1ste maal in Garabandal op 2 juli 1961. Vroegere datum van Maria visitatie aan Elisabeth. Nu wordt dit kerkelijk feest gevierd op 31 mei. Wim L.)

Zij ontving vele mystieke genaden gedurende de 30 jaar van haar kloosterleven. Heel mysterieus genoeg verschenen op 30 april 1962 drie priesters aan haar, gekleed als Jezuiten.

Van één van hen kon zij het stralende lachende gelaat zien, maar hij sprak niet tot haar: dat was haar zoon Luis

De twee andere stonden met hun ruggen van haar afgewend.

Was dit niet een profetisch visioen van haar andere zonen Alejandro en Marcelino?

- Pater Alejandro overleed op 9 aug.1990 in Caracas, Venezuela. Precies op dezelfde dag in augustus als zijn broer, pater Luis Andreu, op 9 augustus 1961

- Pater Marcelino Andreu overleed op 17 juni 1998.

- Pater Ramón Andreu overleed op 11 nov. 2004 in Los Angeles. US. Hij was de biechtvader en raadsman van Jacinta die tot de dag van vandaag ook in Los Angeles woont.

Het gezin Andreu is nu herenigd in de hemel. Vragen wij hun voorspraak om goede katholieke gezinnen waar priester- en kloosterroepingen uit mogen voortkomen.□

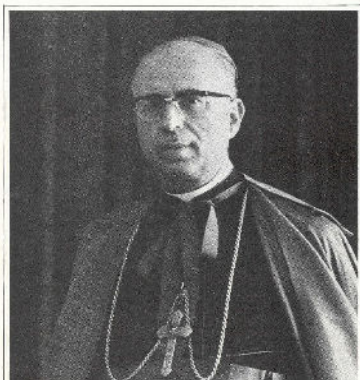
Van een Garabandal-vriend kreeg ik een email met de volgende inhoud:

Dat de verschijningen van de Heilige Maagd Maria in Garabandal (dus ook de voorspelling over de Waarschuwing en Grote Wonder die gaan komen) wel degelijk echt zijn, wordt in de volgende onthulling bevestigd:

De volgende informatie staat vermeld in het boek "*Os Espisodios Maravilhosos de Fatima*" van Eerwaarde dr. Manuel Formigão, die de drie herderskinderen van Fatima bij diverse gelegenheden heeft geïnterviewd. Het boek is voor de eerste maal uitgegeven in 1921 en daar staat letterlijk in vermeld: **"Ik zie jullie opnieuw in Garabandal."** Deze belofte van Maria om opnieuw te komen in San Sebastian de Garabandal staat eveneens vermeld in de annalen van 1937 van de Zusters Karmelietessen, waarvan een kopij bewaard is in het Karmelietessen klooster in Coimbra, Portugal, waar Zr. Lucia overleed op 13 februari 2005. Een verwijzing naar Eerwaarde Manuel Formigão's boek uit 1921 is ook te vinden in "*The Lady More Brilliant than the Sun*" door Eerwaarde John de Marchi.

De Verschijningen in Fatima zijn door de Kerk goedgekeurd. Daardoor wijst de aankondiging erop die Onze Lieve Vrouw in Fatima deed, namelijk dat ze zal terugkomen in Garabandal, dat de verschijningen in Garabandal niet alleen echt waren maar dat ook de Waarschuwing en Grote Wonder die door Haar voorspeld werd in Garabandal, echt zullen gebeuren.

Het wordt nu duidelijk waarom één van de vorige bisschoppen van Leiria, Mgr. Joao Pereira Venancio (overleden 2 aug. 1985) zo overtuigd was van de Verschijningen en Boodschappen van de Moeder Gods in Garabandal. Het was deze bisschop die het z.g. Derde Geheim naar Rome heeft gebracht.

Mgr. Joao Pereira Venancio

In een gedenkwaardig interview met de Franse

pastoor Alfred Combe z.g. zei de bisschop over Garabandal onder meer het volgende:

Bisschop: "Deze boodschap, gegeven door de Gezegende Maagd Maria in Garabandal is dezelfde die in Fatima gegeven is, maar aangepast voor onze tijd

Pastoor C.: "Ik heb dat altijd zo gedacht, Excellentie, maar u benadrukt het woord 'aangepast'. Kunt u dat toelichten?"

Bisschop: "Het is heel eenvoudig. In 1917 in Fatima waarschuwde de Gezegende maagd Maria ons niet voor de crisis, die ons nu ernstig in het hart van de Kerk treft: de crisis over de geloofsleer, de catechismus, de moraal, de liturgie, de discipline, het priesterschap en het religieuze leven enz., en de daaruit resulterende grote verwarring van de gelovigen. Waarom? Omdat er in 1917 geen reden was om ons voor deze gevaren te waarschuwen. In feite was de situatie, wat de bovengenoemde punten betreft, vrij normaal, zo niet perfect. Denk er eens aan hoe het in die tijd was: de Eucharistische vroomheid, Maria devotie, het Christelijk zondebesef, het veelvuldig ontvangen van het Sacrament van de Biecht, de Liturgie, de trouw aan de Paus als opvolger van Petrus. In Garabandal was de situatie in 1961 en daarna volslagen anders. Wij zagen de dreigende grote gevaren niet. Maar de

Gezegende Maagd Maria zag ze wel. En omdat zij Moeder en Profeet is, kwam zij naar dit kleine Spaanse dorp om ons een expliciete waarschuwing te geven en om ons nogmaals op te roepen tot gebed, offer, de biecht en bekering. Met andere woorden, in Garabandal kwam zij om haar Boodschap van Fatima voor de Kerk van vandaag aan te passen."

Pastoor C.: "Conchita van Garabandal heeft vaak gezegd dat de Boodschap van Onze Lieve Vrouw van de Berg Karmel een 'Boodschap van Redding' was. Wij kunnen daarom toevoegen, 'Boodschap van Redding voor onze tijd'.

Bisschop: "Dat is voor mij zonneklaar."

Pastoor C.: "Wat u zegt over de crises en de daaruit ontstane verwarring in het eigen hart van de Kerk doet mij denken aan iets wat iemand anders eens zei, een groot theoloog, Pater Lucio Rodrigo, emeritus Rector van het oude Bisschoppelijke Universiteit te Comillas in het bisdom Santander. Na de verschijningen van Garabandal, rond 1967, maakte ik kennis met deze Jezuïet.

Wij werden grote vrienden. Eens zei hij tegen mij: "In Garabandal heeft de Gezegende Maagd een crisis onder de priesters en verwarring in de Kerk voorzegt. Deze profetie is helaas werkelijkheid geworden met een omvang een gewicht en een snelheid; die niemand in dat kleine dorp had kunnen voorzien. Zelfs wij theologen met onze uitgebreide kennis hadden niet de minste verdenking." En deze vooraanstaande theoloog voegde daaraan toe: **"Voor mij was dat alleen al voldoende bewijs dat de Boodschap van Garabandal van bovennatuurlijke oorsprong is."**

Bisschop: "Dat is gerechtvaardigd en zeer verhelderend, hoewel het Garabandal niet ontbreekt aan andere bewijzen van geloofwaardigheid, zoals u weet." Enz. (Nieuwsbrief Nr 20) □

DE SYNODE EN GARABANDAL

VATICANSTAD - Paus Benedictus XVI opende zondag 7 oktober 2012 op het Sint Pieters plein in Vaticaanstad de 13^e bisschoppensynode en werd afgesloten op zondag 28 okt 2012. De 3 tot 4 weken durende

bijeenkomst werd bijgewoond door 262 aartsbisschoppen, bisschoppen en andere kerkelijke leiders vanuit de hele wereld.

De synode viel samen met de 50e verjaardag van de Tweede Vaticaanse Concilie donderdag. Tijdens de synode overlegden de geestelijken over de nieuwe evangelisatie. De Rooms Katholieke Kerk verliest gelovigen vooral in westerse landen.

In een openbare mis op zondag 7 okt. gaf de paus het startsein voor een campagne om verloren gelovigen terug te halen. In de mis sprak de kerkvorst tot diegenen die weliswaar zijn gedoopt, maar de kerk de rug toe hebben gekeerd.

De synode boog zich over de verschillen tussen de katholieke waarden en de realiteit van het moderne leven in Europa en Noord-Amerika. Verder was het katholiek onderwijs een belangrijk punt.

Lucas 18

Dat met name het Westen door secularisatie en ontkerkelijkheid in de toekomst niet langer christelijk zal zijn, is een zorg die in het Vaticaan al langer leeft. Johannes Paulus II, de vorige paus, haalde bij de start van een eerdere bisschoppensynode betreffende de secularisering van Europa in 1999 het Bijbelboek Lucas aan: „Als Hij komt, zal Hij ook geloof vinden op de aarde?” (Luc. 18:8)

Een Synode voor de Waarschuwing

In een brief van Conchita aan de pater Laffineur, schrijver van "Ster in het Gebergte." Welke werd teruggevonden in zijn archief, schreef zij: "voor de toekomstige gebeurtenissen, zal er een synode plaats vinden."

Wij weten niet precies wanneer Conchita zulk een opzienbarende openbaring ontving, maar het zal misschien wel gebeurd zijn ten minste na 1 januari 1965.

Dat brengt met zich mee kennis te hebben van de een vorige openbaring betreffende de toekomstige Waarschuwing.

Wij denken dat het aannemelijk te zeggen dat zij deze openbaring ontving gedurende één van haar maandelijks inspraken van de hemel. Dat het zou overeenkomen

gelijktijdig met de tijd (15 sept, 1965) toen Paus Paulus de VIde officieel het nieuwe en originele instituut van de "Synode van (alle) bisschoppen" in de Katholieke Kerk in het leven riep.

De Bisschoppensynode is een permanente instelling die door paus Paulus VIde op 15 september 1965 in het leven werd geroepen. Hij gaf daarmee gehoor aan de vraag van de concilievaders, die zo hoopten de geest van Vaticanum II levendig te houden. Het woord synode is Grieks; 'syn' betekent 'samen', 'hodos' is 'baan' of 'weg'. Het slaat dus op een samenkomst: een religieuze bijeenkomst waarin de bisschoppen rond en met de Heilige Vader verzameld zijn en de kans krijgen om met elkaar te overleggen en ervaringen en informatie uit te wisselen. Zo kunnen ze samen zoeken naar pastorale oplossingen met een universele geldigheid en toepassing. In het algemeen kan men zo'n synode omschrijven als een bijeenkomst van bisschoppen, die het katholieke episcopaat vertegenwoordigen en die de taak hebben om de paus bij het bestuur van de universele kerk als raadgever bij te staan. Deze paus noemde die synode al "een bijzonder vruchtbare uitdrukking en instrument van de collegialiteit van de bisschoppen".

Men kan de vraag stellen of het deze synode is, of dat er nog andere in de toekomst zullen plaatsvinden.

We moeten dan opletten onder welke tijdsomstandigheden de synode en het Grote Wonder zullen plaatsvinden

Volgens Conchita heeft Maria daarover het volgende gezegd:

- Heeft het bisschop van Santander het bezoekverbod van priesters naar Garabandal opgeheven. (Wat reeds in 1985 is gebeurd door Mgr. del Val, vorige bisschop van Santander)
- Zijn alle wegen naar Garabandal gerenoveerd. Wat nu is gerealiseerd.
- Zijn er parkeerplaatsen aangelegd. Is gerealiseerd. Is er onderkomen voorhanden. Diverse hotels en pensions zijn nu aanwezig (echter niet voor de massale toestroom van de honderdduizenden pelgrims die naar het Grote Wonder zullen komen)
- Is de Spaanse noordelijke vierbaansweg Bilbao-Oviedo E 70 tot de dichtst mogelijke afslag bij Pesues naar Garabandal klaargekomen. Is ook gerealiseerd.
- Is er onrust in Europa (is aan het toenemen vanwege de economische en financiële crisis en de daaruit voortvloeiende politieke onrust in Spanje, Griekenland, Italië enz.)
Vooral voor Spanje. Omdat in Catalonië er steeds meer stemmen opgaan om zelfstandig te worden. Men vreest dat Baskenland, Galicië zullen volgen.
- Reist de H. Vader naar Moskou.
- Als hij naar Rome terugkeert heerst er een toestand van burgeroorlog in Europa.

Mededelingen van Conchita aan de Duitse uitgever Albrecht Weber in de jaren '90.

Het beloofde Grote Wonder in Garabandal zal een immense genade injectie zijn om ons Geloof te versterken en te verdiepen. Zijn we er dan zeker van dat in 2013 het Grote Wonder zal gebeuren? Nee, helaas niet. Het roept ons wel op om waakzaam te zijn. Moge de Moeder Gods ons behoeden voor het subtiele bedrog van Satan, de des-informant bij uitstek.

Conchita had op 19 januari 1966 een ontmoeting met Paus de VI de. Deze vertrouwde aan de H. Vader de Boodschap toe en openbaarde hem haar geheim. Na dit onderhoud sprak de H. Vader met een stralend gezicht de volgende woorden uit:

"Ik zegen u en met mij zegent u de hele Kerk." Deze zegen geldt voor ons allen die Garabandal promoten. Dank u wel!

Het jaar van het Geloof

Uitleg van het logo:

Het logo bestaat uit een vierkant begrensd veld waarop een boot is te zien, die de Kerk symboliseert en die gepresenteerd wordt zeilend op een kleine golfslag. De hoofdmast van de boot is een kruis, waaraan zeilen zijn bevestigd in de vorm van het trigram IHS. (Een woord dat bestaat uit 3 letters). De achtergrond van de zeilen wordt gevormd door een zon die, in verbinding met het trigram, ook verwijst naar de Eucharistie.

Paus Benedictus XVI opende op 11 oktober 2012 'Het jaar van het Geloof' Het wordt afgesloten op 24 november 2013, Hoogfeest van Christus, Koning van het Universum.

Vijftig jaar geleden, op 11 okt '1962 is opende Paus Johannes de XXIIIste het Tweede Vaticaans Concilie

De H. Vader kondigde het Jaar van het Geloof aan tijdens het congres van de nieuwe evangelisatie. Het toont de geest, waarin hij ons uitnodigt om dat jaar te leven: om de gave van ons geloof te delen met anderen, die de Heer nog niet kennen en niet weten dat "de deur van het geloof" (Hand. 14:27) altijd voor hen openstaat. Benedictus XVI verlangt met dit jaar boven alles "om mensen uit de woestijn te leiden, naar de plaats van het leven, naar vriendschap met de Zoon van God, naar Degene die ons het leven geeft, en leven in overvloed." (Apostolische brief Porta Fidei nr. 2). Paus Paulus VI heeft eerder, meteen na het Concilie in 1967, een dergelijk "Jaar van het Geloof" ingesteld. Het viel in een periode van grote veranderingen in de samenleving en de wereld en natuurlijk ook in de Kerk. Na het Tweede Vaticaans Concilie wilde Paulus VI de Kerk richten op het geloof van de apostelen. Hij had de bedoeling dat de Kerk daarmee "nauwkeurige kennis van het geloof, om het nieuw leven in te blazen, het te zuiveren, te bevestigen en te belijden" (PF4) zou herwinnen.

De focus op het geloof is dus de kern van dat jaar. Tegelijk wil de paus de Kerk helpen de missie te vernieuwen, zoals het thema van de Algemene Vergadering van de Bisschoppensynode voor oktober 2012 laat zien: "**De nieuwe evangelisatie om het christelijk geloof door te geven**".

Wat betekent het Jaar van het Geloof voor ons? De Heilige Vader schrijft ons daarover in zijn Apostolische brief, **Porta fidei**. De belangrijkste aspecten zijn:

- ▶ Ons de schoonheid en de centrale plaats van het geloof herinneren.
- ▶ De vreugde en het enthousiasme van de nieuwe ontmoeting met Christus te leven.
- ▶ Te groeien in het juiste begrip van het Tweede Vaticaans Concilie.
- ▶ In iedere gelovige het verlangen te wekken om het geloof ten volle en met hernieuwde overtuiging, met vertrouwen en hoop, te belijden.
- ▶ Gelovigen "versterken zich door te geloven", zegt Sint-Augustinus. Moge dit jaar ons helpen om te groeien in het geloof! □